

02 H 791

M. A. 1782

DE
NECESSARIA
OPHTHALMIAE
THERAPIA INTERNA.

CONSENSV
GRATIOSAE FACVLTATIS MEDICAE
IN REGIA FRIDERICIANA
PRAESIDE
D. PHIL. ADOLPHO BOEHMERO,
FACVLTATIS MEDICAE SENIORE, ET H. T. DECANO,
PRO
GRADV DOCTORIS MEDICINAE
SOLLEMNITER CONSEQUENDO
A. D. XXVII. M. SEPT. C^IC^IC^LXXXII.
1782
H. L. Q. S.
P V B L I C E D I S S E R E T
AVCTOR
MEINHARDVS WYCHERS.
EMDA FRISO-ORIENTALIS.

HALAE MAGDEBURGICAE,
LITTERIS IOANN. CHRIST. HENDELII.

P

E

P A T R I S V O O P T I M O,

H A N C D I S S E R T A T I O N E M I N A V G V R A L E M

D. D. D.

F I L I V S O B S E Q V E N T I S S I M V S.

A V C T O R.

1570.08.15.14.

1570.08.15.14.

1570.08.15.14.

1570.08.15.14.

1570.08.14.

DE
N E C E S S A R I A
O P H T H A L M I A E
T H E R A P I A I N T E R N A.

§. I.

Quemadmodum in dubium vocari nequit, chirurgiam inter et therapiam strictum intercedere vinculum, mutuaque officia praestare debere et medicum et chirurgum, dum aegritudines, medici operam potissimum desiderantes, non minus chirurgi auxilium simul poscunt, et contra, ut externa medicina cum interna omnino coniungenda sit; ita profecto idem obtinet ratione ophthalmiae, quod quidem in amicissimi therapiæ et chirurgiae vinculi testimonium comprobandi animus est. Ut autem haec B. L. aequi bonique consulat, est, quod etiam atque etiam rogo.

§. II.

§. II.

Probaturo, necessariam esse ophthalmiae therapiam internam, incumbere omnino videtur, ut, postquam de ophthalmiae notione nulla dubitatio superest, eius species, tum caussas, eruat, ut exinde methodus medendi facilius patefiat.

Quare statim subiungo *ophthalmiae* notionem, qua intelligo oculi inflammationem, designatam per oculi dolorem, ruborem, saepe tumorem, lacrimationem, lucis intolerantiam, febrim, motusue saltēm febribles.

§. III.

Tamquam ophthalmiae species considerari debent *ophtalmitis* *VOGELIA*) et *chemosis*.

Ophtalmitis, *pblegmone oculi*, est inflammatio oculi, quae adfligit interiores oculi membranas et praecipue choroideam. Stipatur dolore intolerabili oculi interioris, dolore capitis, potissimum in latere affecto, vigilia, delirio, pupillae constrictione, lucis intolerantia, lacrimarum profusione, sub sequente plerumque hypopio.

Chemosis est inflammatio oculi, externarum tunicae adnatae et albugineae, quae rubet et intumescit, ut supra corneam feratur.

§. IV.

Differentiae ophthalmiae *essentiales* iam enarrandae erunt, ut deinde evidentius constet, medicinam internam nequaquam negligi posse in ophthalmiae curatione.

A.

a) *prael. de cogn. et cur. morb. §. 178.*

- A. Prima ophthalmiae species *nervosa* est, eademque, dum iam
mittimus breuem et leuiorem saepe, hypochondriacam et hy-
stericam, *periodica*, non paucis a) visa. Dolor oculi atrox,
lacrimatio, pulsus celeres, fortes, fitis vrgens, insultus ter-
tianus, quartanus, quotidianus.
- B. Secunda ophthalmiae species *putrida* est, eaque tum *simplex*,
a RIGLER b) obseruata, tum *bilioſa*, STRACKIO c) vi-
sa, vbi oculi rosea tela obtecti videbantur.
- C. Tertiam speciem ficit *ophthalmia saburralis*, seu *bilioſa*, sae-
pe obseruata d), huiusque varietas *catarhalis biliosa*, quam
viderunt alii e).

§. V.

- D. Quartam speciem offert ophthalmia *plethoraica*, seu *sanguinea*,
vel *humida*, vel *sicca*. In illa dolores oculi sunt lancinantes,
rubedo interioris oculi, cum impotentia palpebras diducendi,
quae tument circa tarlos, lacrimae, genas excoriante copio-
se

a) MORTON pyret. I. c. 9. SENAC. de febr. I. 2. c. 2. p. 135.
TORTI de febr. p. 426. ROSENSTEIN de m. inf. p. 415. V.
SWIETEN Comm. T. II. p. 534. RIGLER const. epid. p. 136.
E. N. G. dec. 3. a. 2. p. 330. lourn. de med. Sept. 1760. p. 228.

b) I. c. p. 7.

c) de morb. c. pet. aegr. 14. 15.

d) HIPPOCR. coac. 208. 225. aphor. IV. 17. GALEN. meth. med.
I. 13. c. 2. HUXHAM op. T. I. p. 341. STOLL rat. med. T. II.
p. 54. 101. 324. 333. 336.

e) WAGLER d. de morbo muc. p. 16. 18. STOLL I. c. T. II. p. 331.

se profluant, maculae in cornea. In *bac* citra palpebrarum tumorem et lacrimarum profluxum, rubedo et pruritus in tarsis, palpebrarum agglutinatio nocturna, contingunt.

E. Quintam speciem, eamdemque chronicam ut plurimum, aut reliquarum secundariam, sistit ophthalmia *purulenta* atque *vulcero/a*, quae varia nomina adepta est. *Trachoma* stipatur sensu grauitatis in palpebris, doloribus viuidis, pruritu assiduo, calore et rubore in canthis et coniunctiua, lippitudine glutinosa, et lacrimis erodentibus, palpebrarum agglutinatione nocturna. *Vnguis* seu *onyx*, abscessus intra corneae lamellas, agnoscitur macula subrotunda, alba, eminente, post chemo-sin. Huc *argema*, *botrium*, *gerontoxum*, *epicauma*, *encauma*, *caeloma*, *elcidrion*, *corneae fistula*, quae *elcomatis*, seu *viceris* corneae species sunt, sede et gradu diuersae. Huc et *hypopion*, ophthalmitis non raro sequela, seu puris collectio in camera oculi inter corneam, iridem, et lentem, enata post abscessum corneae, iridis, vueae, coronae ciliaris, aut per metastasin: nec raro ophthalmiam adhuc comitem habet. Cornea transparet, aut nebulosa, aut illaesfa, aut eliptice prominens, segnior motus pupillae est, visus debilis, obscurus, nullus. Cornea ostendit pus album, flauescens. Huc denique etiam pertinet ophthalmia *a carie dentis*, aut *abscessu*, in sinibus maxillaribus latente.

§. VI.

F. Sextam speciem constituit ophthalmia *catarrhalis*, cuius ali- quae sunt varietates. a) *Pannus* est turgor congeriei vasorum sanguiferorum supra album oculi et corneam expansorum. b) *serosa*, vulgaris, stipatur doloribus lancinantibus in globo oculi, infra et supra orbitam, periodicis, sub oculo pulsatio valida, lancinatio, distractio, succussio, manu etiam ob-

obseruabilis, cephalaea, coryza, rel. c) *grando* dicitur, si est lentescens, ab enatis in palpebrarum marginibus, rubris, duris, tumoribus, atheromatibus, rel. d) alia *vesicularis*, a vesiculis, grano milii aequalibus, in cornea, vel coniunctua, exortis. e) *ex aquae humoris abundantia*: dolor nunc mitis, obtusus, circa oculi fundum, nunc grauior, hemicrania, odontalgia, stupore partium faciei, exophthalmia, mydriasi, visu successiue obscuro. f) *ex vitrei turgescientia*: dolor obtusus, vehemensue, notabilis visus imminutio, iris conuexa, pupilla dilatata parum mobilis, seu mydriasi.

§. VII.

G. Septimam speciem sifit ophthalmia *scorbutica*, obseruante LI N D I O a): scorbuti signis indicata.

H. Octauam speciem facit ophthalmia *scabiosa*, notante s. Y V E S b). Est a suppressa scabie, trachoma, herpes, erysipelas palpebrarum et coniunctiuae, dolores oculi, cephalgia, crustae furfuraceae in fronte, temporibus, nafo.

I. Nonam speciem exhibet ophthalmia *venerea*. Eius duplex varietas est: altera c) enim gonorrhoeae venereae suppressae debetur: altera d) morbi inueterati comes est. Prior incipit

a

a) de scorb. p. 155.

b) de morb. ocul. p. 184.

c) BAGLIV. op. p. 202. LANGE de ophth. p. 75. CAMERAR. d. Tüb. 1734. Cel. SCHMVCKER chir. W. T. I. p. 319. FLENCK de morb. ven. p. 81.

d) ASTRVC de morb. ven. l. 4. c. 1. §. 3. c. 7. ANDRE de m. ven. p. 186.

B

a lippitudine sebacea, ex albo flauescente, vberrima: tumor est scleroticae, et liuor; dolor acris, lancinans, depressa quasi intra soueolam cornea obnubilata; coniunctua veluti carnosia est, et duriuscula; circa corneam excrescentia quaedam est. Non remittit circa vesperam, et semper abit in chemosin. *Posterioris alia* est acuta, grauis, dolor acerbus, atrociior, quam in alia ophthalmia; *alia* est chronica, frequenter, dolores mitiores, oculi color atroruber, palpebrarum liuor.

K. Decima species est ophthalmia *ab artbritide suppressa*, variis ejus vilâ.

§. VIII.

L. Undecimam speciem offert ophthalmia, chronica ut plurimum, *excrescentia varia insignis*. Huc *pterygium*, seu excrescentia ad canthum oculi, saepe maiorem, alae expansae figuram referens, versus corneam se extendens, imo totam interdum anteriorem bulbi faciem obtegens, modo membranae tenuioris, modo textus adiposi speciem referens. Eadem, si vasis sanguiferis varicosis referta est, *pannus* dicitur, sub sexta specie iam dictus, quod catarrhalis saepe sit.

Porro huc pertinent *bordeolum*, *grando*, *chalazium*, *sivo*, rel. quae ad palpebras enatas excrescentias sistunt inflammatorias.

M. Duodecimam speciem constituit ophthalmia *seropbulosa*, quae humida est, palpebrarum margines tument, lippitudine viscidâ, acri, obductae, coniunctua rubra, sub tumida, leucoma.

N.

MS GRAVE de arthr. c. 17. SCHMUCKER 1, c. T. I. p. 320.

N. Decimam tertiam speciem facit ophthalmia *encroosa* varia, testibus DAVIEL, s. YVES. cap. 6. *Alia* fistit tumorem durum palpebrae superioris, cum vasis sanguineis, ad basin turgidis et colore plumbeo praeditis, doloribusque, per interualla lancinantibus: *Alia* vasa varicosa, sanguinea et colore plumbeo, sine tumore et porro; *alia* porrum adhaerens cantho oculi nasalii fistit, tectum vasis sanguineis, in fasciculos granulatim distinetis: tumor est pruriginosus, vt a scalptu aeger abstinere nequeat. rel.

O. Decimam quartam speciem ophthalmiae offert *metastatica*, aliasque taceam.

§. IX.

Iam necesse est, vt, species ophthalmiae dictas aestimando, videamus, maximam curationis partem non tam chirurgiam absoluere, quam therapiam internam.

Igitur oportet, meminisse, curaturum debere caussas rescindere, atque ideo potissimum prospicere caussae proximae, tollendo caussam morbi materialem, et dein profligando et formalem, nisi ipsa sponte cedat.

Quare conductit, et ophthalmiae caussas, et indicationes generales eruere, tumque specierum curationem aestimare.

§. X.

Caussa ophthalmiae proxima redit ad imminutam vim, humores per oculum, eiusque partes rite promoviendi, enata ex vario morbo protopathicō, eaque *acutam*, *actiuam*, producet, dum viribus ceterum integris iusto maior humorum copia ad partem defertur, *chronicam*, *passiuam*, dum vires vere imminutae sunt sub copia humorum, sanitati etiam congrua.

Cauſſa materialis erit morbus protopathicus varius, vt vidimus, enarrando species ophthalmiae, vti morbus neruofus, putridus, biliosus, faburra, catarrhus, rel.

Cauſſa formalis est imminuta vis, humores per oculum motuendi.

Cauſſae remotae innumerae, quae tum morbo protopathicus vario occasionem praebent, tum cauſſae formalis, aut congettiones ad oculos excitando, aut vim solidorum oculi infringendo, vt lectiones diurnae, fumus, ventus, potissimum ad oculos admitti, rel.

§. XI.

Ophthalmiam curaturum oportet rescindere morbum protopathicum varium, eiusque cauſſas remotas, deinde cauſſae formalis occurtere.

Quare curatio differt secundum species ophthalmiae dictas, vt iam ostendere conabor.

§. XIII.

Quod primo attinet ad primam ophthalmiae speciem, neruofam, eamdemque maxime periodicam, quis est, q̄n concedat, hanc eadem methodo esse profligandam, atque alii morbi periodici? Quare, non neglectis, dum e re est, euacuantibus, in roborantium, atque potissimum corticis peruviani, congruo vſu solo, sanationis ſpes collocanda eſt. Neque enim a chirurgia, ſed a therapia interna, ea, qua diximus ratione, oculorum sanitatem exspectandam eſſe, fassi quoque ſunt scriptores, citati ad §. IV. n. A. a.

Putridam ophthalmiam poſſe chirurgicis auxiliis profligari, quis ſtatuet? Nisi enim morbo putrido euacuantibus congruis, emeto - catharticis, et deinde antisepticis conuenientibus prospexerit medicus, chirurgus ſane opem ferre non poterit, niſi forte ve-

vesicatoria vtilitatem praestent, quorum autem iuuamen ad morbum putridum maxime pertineret.

Gastricam et catarrhoſo-bilioſam ophthalmiam euacuantibus, emeto-catharticis, oppugnandam esse, quis in dubium vocauerit? Et quibusnam, quaeso, chirurgicis auxiliis haec profligari poterit?

§. XIII.

In plethorica quidem ophthalmia, chirurgum, fateor, non minorem curationis partem fuscipere, quam medicum, siquidem phlebotomia, aut scarificatio, non raro repetita, et hirudinum ad regionem oculorum, at ani, in suppressis haemorrhoidibus et catameniis, applicatio, non minimum tollendae ophthalmiae auxilium fistunt, dum medicus purgantia antiphlogistica, haemorrhoidum et catameniorum fluxum, dum opus est, restituenda, indeque purgantia aloetica, pediluua, rel. commendat.

§. XIV.

Accedo ad ophthalmiam purulentam atque ulcerosam, quae medici aequa, ac chirurgi, exposcit auxilium, dum certe praeter externa, maturantia, et puri exitum conciliantia, manumque ideo chirurgi, purgantia etiam antiphlogistica, reuelentia, et antisepтика, corrigentia et obuoluentia, indicantur. Quin ut caueatur, in reliquis ophthalmiae specibus, ne ophthalmia purulenta succedat, secundaria, necesse est; quod quidem per medicorum auxilium felicius ut plurimum obtinetur, quam per chirurgi operam, dum interna potius reliquis prospiciunt, ne oculi suppuratio succedat.

Ophthalmiam catarrhalem indicare quidem auxilia externa, quorsum forte phlebotomia, hirudinum ad oculos et tempora applicatio, scarificatio, vesicatoriorum ad nucham atque aures, temporaue, et corticis mezerei ad brachia, applicatio, et deinde

de etiam errhina, apophlegmatizonta, masticatoria, in dubium
vocari nequit: nihilominus medicum etiam, acrimoniam feri cor-
rigentibus atque inuoluentibus, feri adfluxum ab oculis reuellen-
tibus, et per congruas vias euacuantibus, vt purgantibus aluum,
diureticis, diapnoicis, et deinde roborantibus, opem ferre de-
bere, quis neget? Plus sane vtilitatis praestabit hisce medicus,
quam chirurgus, topica repellentia atque acria ad oculos ad-
plicaturus, quae non, nisi caussis maximam partem sublati, in
morbo adulto, habituali, vrgente adfluxu ob relaxationem sum-
mam, et in minus sensibilibus subiectis, admitti possunt.

§. XV.

Ophthalmiam scorbuticam debellandam esse remediis inter-
nis, antiscorbuticis, neminem spero esse negaturum, eo minus,
quum profecto externa, conuenientia aliis ophthalmiis, vt phle-
botomiae, vesicatoria, hic adhiberi nequeunt, quoniam resolu-
tionem humorum, hinc scorbutum, indeque ophthalmiam scor-
buticam, adauictura essent. Quare ab internis solum ophthal-
miae speranda curatio est, vel alimentis, vel medicamentis, an-
tiscorbuticis.

Ophthalmiam scabiosam admittere quidem, dum e re est,
phlebotomiam, cucurbitularumue, hirudinumue, adplicationem,
aut magis vesicatoria, exutoriumue ad brachia, concedam, ni-
hilominus neque integre ophthalmia tolli solet, neque aegrot-
tus tutus esse potest, quin facile inflammatio in alia parte suc-
cedat. Quare opus est, vt medicus redditum scabiei curet, non
per usum solum sulphuris florum et camphorae, sed per sca-
biei etiam inoculationem, usu vestitus scabiosi ad aegrotum de-
lati inductam.

§. XVI.

§. XVI.

Ophthalmiam venereum, atque eius quidem speciem alteram, quae gonorrhoeae suppressae debetur, quo^d attinet, ea solum per gonorrhœam venereum restitutam sanatur. Igitur praeter inoculationem miasmatis venerei, ad vrethram denuo delati ope materiâ gonorrhœicâ imbutorum corporum, requirit nihilominus deriuantia, purgantia mercurialia.

Altera autem venereae speciei varietas curationem potissimum mercuriale, hinc medici opem, efflagitat. Quamuis enim salus per inunctionem mercuriale aliquando obtineri queat, tutius tamen et perfectius malum venereum tollitur interno mercurialium congruorum v̄bi, non neglectis, setaceo ad nucham, decoctis demulcentibus, et interpositis purgantibus, potissimum v̄bi ptyalisni vestigia occurunt, qui tamen lenis in curanda ophthalmia venerea tolerari potest.

§. XVII.

Ophthalmia ab arthritide suppressa indicat arthritidis potissimum restitutionem. Itaque praeter phlebotomiam, aut scarificationem, hirudinumue v̄sum, desiderat vesicatoriorum, finapismorum, aut moxae, ad partes, arthritide plerumque adfectas, adlicationem, pedilunia, enemata, purgantia antiphlogistica, et quae deinde arthritis ipsa requirit, regimen, alimenta, medicamenta.

Ophthalmiae, excrementia varia insigni, tollendae chirurgum quidem maximam impendere operam debere, fateor; nihilominus medicus etiam per deriuantia, resoluentia, roborantia, suam conferre symbolum debet.

§. XVIII.

§. XVIII.

Ophthalmiae scrophulosaे sanandae certe chirurgus non sufficiet, nisi per medici consilium debita diaeta et remedia, quae contra scrophulas celebrantur, adhibentur.

Simili quoque ratione chirurgus vix sufficiet sanandae ophthalmiae cancerosae, nisi et medicus operam tulerit interris: quia tamen et uterque forte spe sanationis frustrabitur propter dolor.

§. XIX.

Sublata, ratione dicta, causa ophthalmiae materiali, necesse est, nisi formalis simul cedat, medentes operam dent, ut haec tollatur. Quare nisi phlebotomiae, scarificationes, hirundines, vesicatoria, exotorium, pediluvia, enemata, purgantia, diuretica, diapnoica, ut e re erat, hisce utriusque formalem causam sustulerint, ad repercutientia, fomentationes, resoluentia, topica adstringentia, atque interna, resoluentia, reuelentia et tonica, deueniendum est. Sponte autem patet, caussas remotas tum quae caussam materialem, tum formalem, fouent, esse remouendas: et deinde his remotis, cum caussa materiali aequa, ac formalis, operam esse dandum, ne recidua fiat, quod tonicis tum internis, tum externis, et medicus et chirurgus obtinebunt; ubique manus amicas sibi inuicem in aegrotantium salutem porrecturi.

02 H 791

VOR

M.D.1775

DE
NECESSARIA
OPHTHALMIAE
THERAPIA INTERNA.

C
GRATIOSAE F
IN REGIA
P R
D. PHIL. ADC
FACVLTATIS MEDIC
GRADV DOC
SOLLEMNI
A. D. XXVII. M.
P V B L I C
MEINHAR
EMDA F
HALAE
LITTERIS IOA

